

Kristus - patron adoptovaných dětí

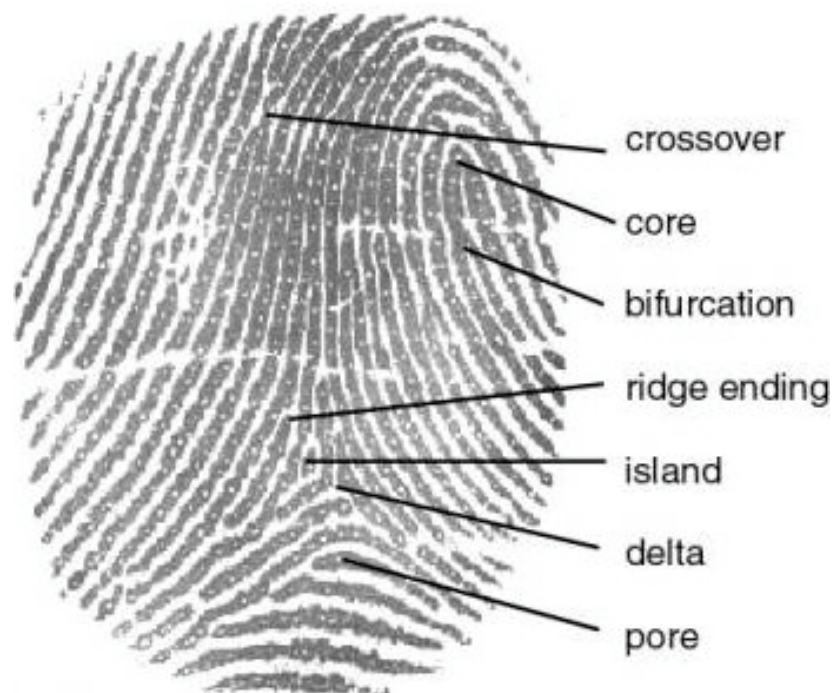
Milý Bože,
já jsem adop-
tovaný. Je to
stejně jako
kdybych byl
opravdivý?

Jinda

PhDr. Mgr. Jeroným Klimeš, Ph.D.

<http://klimes.mysteria.cz>

Neurotické razítko

Každý z nás máme nejen jedinečné papilární linie, ale i stejně jedinečnou psychickou charakteristiku, jakési "neurotické razítko" - autoritativní otec, pohlavní zneužívání, ambivalentní vztah k matce, osamocení jedináčka atd.

Od 20. století se projevuje úsilí odhalit psychickou charakteristiku Krista:

- ∴ Poslední pokušení Krista (Nikos Kazantzakis)
- ∴ Mistr a Markétka (Michael Bulgakov)
- ∴ Život Briana (Monty Python)
- ∴ Matrix atd.

Kromě umění též badatelé apokryfů: Líbal se Kristus s Maří Magdalskou?

Všichni tito se snaží poodhalit to, co formovalo Krista.

Kristus byl pravý člověk

Pravý člověk znamená, že jeho psychika nebyla jeho božstvím okuchána, ale byla plně zachovaná a podrobena stejným psychickým zákonitostem, jako je u nás. Kristu se upírají jen dvě typické lidské vlastnosti - hříšnost a dědičný hřích.

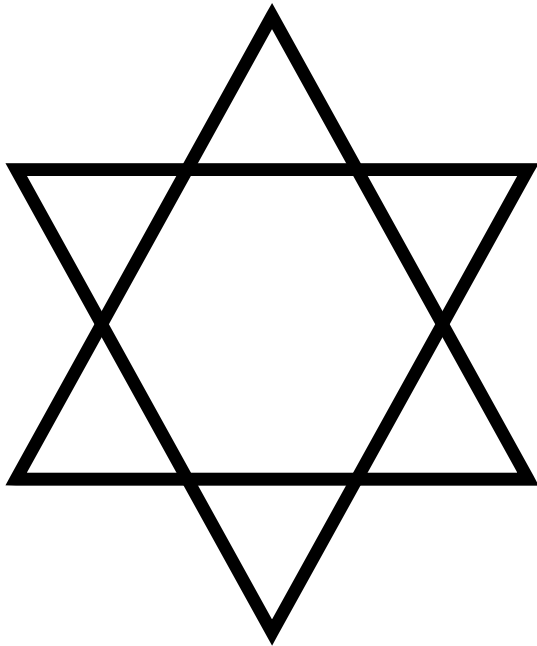
Žádný podstatný psychický či tělesný proces nebyl jeho božstvím dotčen.

Například psychologie popisuje vývojové fáze od raného dětství až do stáří. Ty jsou typické pro každého člověka, bylo by tedy heretické je upírat Ježíšovi. Popírali bychom jeho lidství.

Byl-li Kristus skutečným dítětem, musel po narození mít Morův úchopový reflex, později objevovat trvalý předmět (AB error), zachování objemu atd.

I v jeho dospělosti vidíme: Orientačně pátrací reflex, když hledá ženu, která se ho dotkla, fáze smutnění po smrti Jana Křtitele, dehydrataci na kříži, vliv vyhladovění na poušti či obecně proces zrání.

Předpoklad rekonstrukce psychiky - Znalost a štěstí

Test školní zralosti dětí - překreslení obrázku

Na školu zralé děti v obrázku vidí dva převrácené trojúhelníky, ale nezralé nakreslí změt' čar.

Z této změti čar často nemůžeme zrekonstruovat původní obrázek. Jestliže analýza tohoto obrázku neproběhla v mysli dítěte hned, pak neproběhne ani nikdy v budoucnu, pokud tento obrázek dítěti znova neukážeme. Prostě není možno zrekonstruovat něco, co se v hlavě dítěte nikdy neuložilo do dlouhodobé paměti.

Chceme-li u Krista vidět psychologické procesy, které neznali ani jeho učedníci, ani evangelisté, pak:

- 1) Musíme je především dobře znát a mít je napozorované na dnešních lidech.
- 2) Mít štěstí, že projevy těchto procesů evangelisté bezděky zaznamenali.

Hledání otce - nejnápadnější rys Kristovy psychiky

Dogma o panenství Mariině je velmi kontroverzní, ale debatující si zpravidla vůbec nekladou otázky:

- ∴ Je-li to pravda, jaký by to mělo dopad na Kristovu psychiku?
- ∴ Můžeme představit takový dopad?
- ∴ Je patrný z Kristova chování?

Otázka: "**Koho Kristus považoval za svého otce?**" je stejně důležitá jako otázka: "**Kdo byl jeho otec?**"

Představme si tedy, jaký dopad by na dítě mělo, kdyby bylo počato, jak tvrdí církev - z Ducha sv.

Narození Ježíšovo se událo takto (Mt 1, 18nn.):

*Jeho matka Maria byla zasnoubena Josefovi, ale dříve než se sešli, **shledalo se**, že počala z Ducha svatého. Její muž Josef byl spravedlivý a nechtěl ji vystavit hanbě; proto se rozhodl **propustit ji potají**. Ale když pojal ten úmysl, hle, anděl Páně se mu zjevil **ve snu** a řekl: "Josefe, synu Davidův, neboj se přijmout Marii, svou manželku; neboť co v ní bylo počato, je z Ducha svatého. Porodí syna a dáš mu jméno Ježíš; neboť on vysvobodí svůj lid z jeho hříchů."*

Když se Josef probudil ze spánku, učinil, jak mu přikázal anděl Hospodinův, a přijal svou manželku k sobě. Ale nežili spolu, dokud neporodila syna; a dal mu jméno Ježíš.

Potají = neoficiálně - vyhne se kladení

Shledalo se = Byla těhotná, ale prokázalo se panenství, viz níže

Ve snu = Bůh s sv. Josefem, zdá se, komunikoval pouze ve snech

Jak se dokazovalo pannenství podle Tory (Dt 22, 13-21)

Když si muž vezme ženu a vejde k ní, ale pak ji bude nenávidět, obviní ji ze špatnosti a bude o ní roznášet zlou pověst tím, že bude říkat: "Vzal jsem si tuto ženu, přiblížil jsem se k ní, ale zjistil jsem, že není panna", tedy otec té dívky a její matka přinesou důkaz dívčina pannenství do brány ke starším města.

Otec té dívky řekne starším: "Tomu muži jsem dal za ženu svou dceru, ale on ji teď nenávidí. Hle, obviňuje ji ze špatnosti a říká: Zjistil jsem, že tvoje dcera nebyla panna. Tady je důkaz pannenství mé dcery." A rozprostřou roušku před staršími města.

I vezmou starší toho města onoho muže a ztrestají ho. Dají mu pokutu sto šekelů stříbra a předají je otci té dívky, protože roznášel zlou pověst o izraelské panně. Ta zůstane jeho ženou. Po celý svůj život ji nesmí propustit. Jestliže však byla ta řeč pravdivá a u té dívky nebylo shledáno, že je panna, tedy vyvedou dívku ke vchodu do domu jejího otce, mužové jejího města ji ukamenují a zemře, neboť tím, že smilnila v domě svého otce, dopustila se v Izraeli hanebnosti. Tak odstraníš zlo ze svého středu.

Jak pravděpodobně reagoval sv. Josef?

Pro každého chlapa je nepředstavitelné, že by k němu přišla jeho snoubenka a řekla: *"Viš, Jožuno, já jsem ti měla zjevení anděla, že počnu z Ducha svatého. No a představ si, teďkonc jsem těhotná. Ale s žádným chlapem jsem nic neměla. Přísahám."* To je absurdista dnes, stejně jako před dvěma tisíci lety. Dřív navíc panoval tvrdý patriarchát. Věty typu: "žena si může rozhodovat o životě ve svém těle, jak chce" by jim připadaly jako nahodilý shluk písmen.

Inhibiční reakce sv. Josefa je málo pravděpodobná. Spíše následovala aktivační reakce - výbuch hněvu a agrese: *"To je sice hezké, že je panna, ale stejně je těhotná. Prostě už to není moje žena... Co s ní mám dělat? Mám ji propustit?"*

Ztráta ženy vede ke fázím smutnění - nutnost překopat všechny své vize o budoucím životě.

(Ne)ochotu jak židi přijímali zázraky uvidíme za třicet let. Není žádný důvod předpokládat, že nyní by sv. Josef bude reagovat nadšeným souhlasem.

Přijetí cizího dítěte bylo pro sv. Josefa hodně těžké

Když odtamtud vyšli, procházeli Galileou; Ježíš však nechtěl, aby se o tom vědělo, neboť učil své učedníky a říkal jim: "Syn člověka je vydáván do rukou lidí a zabijí ho; a až bude zabit, po třech dnech vstane."

Oni však tomu slovu nerozuměli a báli se ho zeptat. Přišli do Kafarnaum.

Když byl doma, ptal se jich: "O čem jste cestou uvažovali?"

Ale oni mlčeli, neboť cestou se mezi sebou dohadovali, kdo je největší.

Ježíš usedl, zavolal svých Dvanáct a řekl jim: "Kdo chce být první, buď ze všech poslední a služebník všech." Pak vzal dítě, postavil je doprostřed nich, objal je a řekl jim: "Kdo přijme jedno z takových dětí v mém jménu, přijímá mne; a kdo mne přijme, nepřijímá mne, ale toho, který mě poslal."

Proč zrovna přijetí dítěte, když se mluví o tom, kdo je největší?

Kristus si moc dobře uvědomoval, co to pro sv. Josefa znamenalo, když mu Bůh hodil na krk svého syna... (Mk 9, 30)

Boží otcovství

Kéž by se kněží chovali ke svým nemanželským dětem tak, jak se zachoval Bůh otec ke svému synu:

1) **Nebylo to znásilnění.** Domluvil se předem se ženou, vyžádal si její souhlas.

2) **Nebylo to cizoložství.** Zplodil ho, ještě když byla Maria svobodná - nenabořil sv. Josefovi manželství.

3) **Nebylo to nezodpovědné rodičovství.** Sehnal svému dítěti náhradního otce - sv. Josefa.

4) **Nebylo to zapírané otcovství.** Ke svému dítěti se opakovaně a veřejně přihlásil. *"Z nebe se ozval hlas: "Ty jsi můj milovaný Syn."*

Období od početí do 30 let

Ježíš není ničím nápadný. Bez zkušenosti s jeho vyjímečností - zázraky, učení - není možné předpokládat, aby kdokoli normální akceptoval povídání o zjeveném andělovi:

Josef musel čelit výtkám stylu: "*Jožuno, neříkej mi, že věříš těm jejím povídačkám o andělovi. Přeci nejsi padlý na hlavu?*" Zkrátka není možno rozumě očekávat od okolí, že ochotně akceptuje nechtěné dítě a k tomu příběh o andělovi, o kterém není žádné svědectví než to, co říká sama Maria.

Zřejmě za ní chodili příbuzní a říkali: "Takovou ostudu si naší rodině připravila..."

Ježíš - nemanželské dítě, ostuda rodiny.

P. Maria - fackovací panák celý rodiny, nikdo ji nevěří. Přirozená obrana - čím míň o tom budeme mluvit, tím lépe.

Sv. Josef - raději o tom nemluví, protože by se mu všichni vysmáli. Kluka adoptoval a ten převzal i jeho rodokmen = občanku: *Když Ježíš začínal své dílo, bylo mu asi třicet let. Jak se mělo za to, byl syn Josefa, jehož předkové byli: Heli, ... (Lk 3, 23)*

Zcela anomální označení - Syn Mariin (Mk 6, 1-6)

*Vyšel odtamtud a šel do svého domova; učedníci šli s ním. Když přišla sobota, počal učit v synagóze. Mnoho lidí ho poslouchalo a v úžasu říkali: "Odkud to ten člověk má? Jaká je to moudrost, jež mu byla dána? A jak mocné činy se dějí jeho rukama! Což to není ten tesař, **syn Mariin** a bratr Jakubův, Josefův, Judův a Šimonův? A nejsou jeho sestry tady u nás?" A byl jim kamenem úrazu.*

Tu jim Ježíš řekl: "Prorok není beze cti, leda ve své vlasti, u svých příbuzných a ve svém domě." A nemohl tam učinit žádný mocný čin, jen na několik málo nemocných vložil ruce a uzdravil je. A podivil se jejich nevěře. Obcházel pak okolní vesnice a učil.

Evidentně k Marii přistupovali stylem: *"Hele Máňo, drž hubu a krok. Můžeš být tak akorát ráda, že jsme tě neukamenovali."* To byl bezesporu argument, kterým jí kdykoli umlátili, ať měla pravdu nebo ne. Zkrátka nevysvětlitelné mateřství z ní bezpochyby činilo univerzálního fackovacího panáka.

Psychické podléhání P. Marie

Proto není divu, že svým příbuzným psychicky podléhala. Neměla jinou volbu, když na nich byla existenčně závislá. I pro Ježíše bylo těžké se od této závislosti odpoutat. Je o tom i evangeliích zmínka (Mt 12, 46-50):

Ještě když mluvil k zástupům, hle, jeho matka a bratři stáli venku a chtěli s ním mluvit. Někdo mu řekl: "Hle, tvá matka a tvoji bratři stojí venku a chtějí s tebou mluvit." On však odpověděl tomu, kdo mu to řekl: "Kdo je má matka a kdo jsou moji bratři?" Ukázal na své učedníky a řekl: "Hle, moje matka a moji bratři. Neboť kdo činí vůli mého Otce v nebesích, to je můj bratr, má sestra i matka."

Chování všech tří stran má svou logiku - ani od dnešních nevěřících, ani od tehdejších lidí není možno rozumě očekávat, že vezmou povídání o Božím otcovství za své. Tato psychologická realističnost záznamu nasvědčuje, že evangelisté zachycovali reálné mezilidské vztahy. Kdyby si příběh vymýšleli, pak by jejich vymýšlení protivníci ochotně uvěřili poselství Marie. Ona sama by byla nadšená.

Tuto ostrakizaci však Kristus musí kompenzovat - pevné jáství.

Ježíš – celý táta!

Jednou typickou vlastností adoptovaných dětí je hledání identity a hledání svých biologických rodičů. Jestliže tedy Kristus tedy považoval sám sebe za dítě Boha, pak si kladl otázky typické pro děti, které neznají svého biologického otce.

Koukal se do svého obrazu ve vodě a říkal si něco ve stylu: "Co mám po mamě, a co po tátovi? Kudrnatý vlasy mám po mamě, ale ten nos je možná po tátovi..." Podle židů je duše v krvi, tedy Kristus musel být přesvědčen, že jeho krev je nějak spojená s Bohem.

Následující věty Kristus nechápal metaforicky. To jsou jen logické závěry z faktu - nejsem dítě lidského otce. Například často lidi, když se kouknou na mou dceru, tak říkají: "Celý táta..." Stejně tak, když se někdo koukl na Krista - fyzicky či duševně - tak musí vidět Boha, aby jeho biologického otce. I u Ježíše platila věta: "*Celý táta...*"

Toto nejsou žádné metafory!

"Vaše srdce ať se nechvěje úzkostí! Věříte v Boha, věřte i ve mne. V domě mého Otce je mnoho příbytků; kdyby tomu tak nebylo, řekl bych vám to. Jdu, abych vám připravil místo. A odejdu-li, abych vám připravil místo, opět přijdu a vezmu vás k sobě, abyste i vy byli, kde jsem já. A cestu, kam jdu, znáte."

Řekne mu Tomáš: "Pane, nevíme, kam jdeš. Jak bychom mohli znát cestu?"

Ježíš mu odpověděl: "Já jsem ta cesta, pravda i život. Nikdo nepřichází k Otci než skrze mne. Kdybyste znali mne, znali byste i mého Otce. Nyní ho již znáte, neboť jste ho viděli."

Filip mu řekl: "Pane, ukaž nám Otce, a víc nepotřebujeme!"

*Ježíš mu odpověděl: "Tak dlouho jsem s vámi, Filipe, a ty mě neznáš? **Kdo vidí mne, vidí Otce.** Jak tedy můžeš říkat: Ukaž nám Otce? Nevěříš, že já jsem v Otci a Otec je ve mně? Slova, která vám mluvím, nemluvím sám od sebe; Otec, který ve mně přebývá, činí své skutky. Věřte mi, že já jsem v Otci a Otec ve mně; ne-li, věřte aspoň pro ty skutky!" (J 14, 1-11)*

Celý táta

Zdena a Jerom 1968?

Podobnost ve vzhledu značně určuje identitu myšlenkovou.

Dva klony - třicet osm let rozdíl

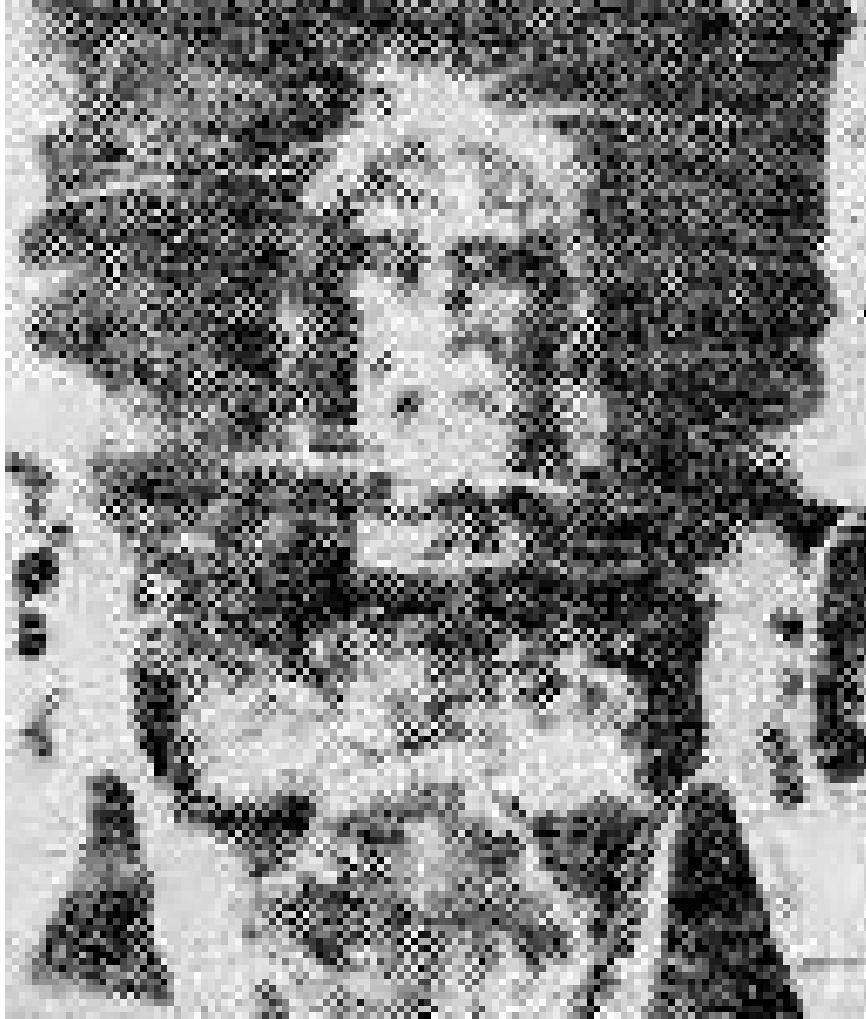
Táta

Dcera

Chcete vidět neviditelného Boha?

Boha nikdy nikdo neviděl; jednorozený Syn, který je v náručí Otcově, nám o něm řekl. J 1, 18

Celý táta

Trochu jako fotky Cimrmana, ale alespoň něco. :-)

Na okraj - psychologie falsifikátorů

Falsifikátor vychází z dobových znalostí. Jestliže filmový negativ je znám přibližně 100 let, pak před ním žádný falsifikátor nebyl schopen dělat falsum v negativu.

To je psychologický důkaz, že Turínské plátno není úmyslné falsum.

Rodinné příběhy, co Ježíš od dětství slýchával o svém původu

Když byla Alžběta [teta Marie, matka Jana Křtitele] v šestém měsíci, byl anděl Gabriel poslán od Boha do galilejského města, které se jmenuje Nazaret, k panně zasnoubené muži jménem Josef, z rodu Davidova; jméno té panny bylo Maria. Přistoupil k ní a řekl: "Buď zdráva, milostí zahrnutá, Pán s tebou." Ona se nad těmi slovy velmi zarazila a uvažovala, co ten pozdrav znamená.

Anděl jí řekl: "Neboj se, Maria, vždyť jsi našla milost u Boha. Hle, počneš a porodíš syna a dáš mu jméno Ježíš. Ten bude veliký a bude nazván synem Nejvyššího a Pán Bůh mu dá trůn jeho otce Davida. Na věky bude kralovat nad rodem Jákobovým a jeho království nebude konce."

Maria řekla andělovi: "Jak se to může stát, vždyť nežiji s mužem?"

Anděl jí odpověděl: "Sestoupí na tebe Duch svatý a moc Nejvyššího tě zastíní; proto i tvé dítě bude svaté a bude nazváno Syn Boží. Hle, i tvá příbuzná Alžběta počala ve svém stáří syna a již je v šestém měsíci, ač se o ní říkalo, že je neplodná. Neboť 'u Boha není nic nemožného'."

Maria řekla: "Hle, jsem služebnice Páně; staň se mi podle tvého slova."

Anděl pak od ní odešel.

I Marii se hroutí vidina budoucnosti

První Mariina reakce je opravdu psychologicky přiléhavá - žádné nadšení, jen vidina nekončící řady problémů. Odpověď andělovi je však typicky židovsky/křesťansky teocentrická: *"Jsem otrokyně Boha..."*

Je dost důvodné předpokládat, že hned po tomto zážitku Maria neběžela za Josefem mu sdělit tuto "radostnou novinu". Spíš se překlopila do roviny očekávání a šla si ověřit, co je pravdy na tom, že teta Bětka je taky těhotná.

Mladá holka tedy vyráží do hor za již starou, bezdětnou a zřejmě neplodnou tetou: *"Jestliže já jsem v jináči, tak je to stejně absurdní, jako kdyby v něm byla teta Bětka."*

Druhý rodinný příběh, který formoval Ježíše

V těch dnech se Maria vydala na cestu a spěchala do hor do města Judova. Vešla do domu Zachariášova a pozdravila Alžbětu. Když Alžběta uslyšela Mariin pozdrav, pohnulo se dítě v jejím těle; byla naplněna Duchem svatým a zvolala velikým hlasem: "Požehnaná jsi nade všechny ženy a požehnaný plod tvého těla. Jak to, že ke mně přichází matka mého Pána? Hle, jakmile se zvuk tvého pozdravu dotkl mých uší, pohnulo se radostí dítě v mém těle. A blahoslavená, která uvěřila, že se splní to, co jí bylo řečeno od Pána."

Maria řekla: "Duše má velebí Pána a můj duch jása v Bohu, mém spasiteli, že se sklonil ke své služebnici v jejím ponížení. Hle, od této chvíle budou mne blahoslavít všechna pokolení, že se mnou učinil veliké věci ten, který je mocný. Svaté jest jeho jméno a milosrdenství jeho od pokolení do pokolení k těm, kdo se ho bojí."

Tyto dva hymny opravdu nejsou realistickým zápisem toho, co se v horách událo. Obě ženy si ale notovaly. Sdílené nadšení dalo Marii sílu vydržet mnoho let trvající ostrakizaci. Alžběta věřila Marii, protože její mateřství bylo též opředeno prazvláštními událostmi, viz Lk 1, 5nn.

Přehrávání rodinných příběhů u Krista

Rodinné příběhy formují identitu dítěte. Pokud má dítě s identitou problémy, má sklon si tyto příběhy opakovat, přehrávat či se k nim vracet.

Stejně jako vrah se vrací na místo činu, tak Kristus před svým vystoupením vyhledává Jana Křtitele - postavu z rodinných příběhů, kterého P. Marie možná sama nikdy neviděla.

Předpokládaná chronologie začátku Kristova vystoupení:

- 1) Svatba v Káni Galilejské oživila otázku: Kdy přijde má hodina?
- 2) Návštěva Jana Křtitele, křest - Přehrávání rodinného příběhu
- 3) Chození po poušti, období pochyb: Kdo já vlastně jsem?
- 4) První neumělé zázraky - pomůcky, pokusy zůstat v ústraní
- 5) Povolávání učedníků
- 6) Demonstrativní zázraky

Minimálně od puberty se nepovažuje za syna sv. Josefa

Dítě rostlo v síle a moudrosti a milost Boží byla s ním. Každý rok chodívali jeho rodiče o velikonočních svátcích do Jeruzaléma. Také když mu bylo dvanáct let, šli tam, jak bylo o svátcích obyčejem. A když v těch dnech všechno vykonali a vraceli se domů, zůstal chlapec Ježíš v Jeruzalémě, aniž to jeho rodiče věděli. Protože se domnívali, že je někde s ostatními poutníky, ušli den cesty a pak jej hledali mezi svými příbuznými a známými. Když ho nenalezli, vrátili se a hledali ho v Jeruzalémě.

Po třech dnech jej našli v chrámě, jak sedí mezi učiteli, naslouchá a dává jim otázky. Všichni, kteří ho slyšeli, divili se rozumnosti jeho odpovědí.

Když ho rodiče spatřili, užasli a jeho matka mu řekla: "Synu, co jsi nám to udělal? Hle, tvůj otec a já jsme tě s úzkostí hledali."

On jim řekl: "Jak to, že jste mě hledali? Což jste nevěděli, že musím být tam, kde jde o věc mého Otce?" Ale oni jeho slovu neporozuměli. Pak se s nimi vrátil do Nazareta a poslouchal je. Jeho matka uchovávala to vše ve svém srdci. A Ježíš prospíval na duchu i na těle a byl milý Bohu i lidem.

Pochyby o svém původu trvají do dospělosti

*Tehdy byl Ježíš Duchem vyveden na poušť, aby byl pokoušen od d'ábla. Postil se čtyřicet dní a čtyřicet nocí, až nakonec vyhladověl. Tu přistoupil pokušitel a řekl mu: "**Jsi-li Syn Boží**, řekni, ať z těchto kamenů jsou chleby." On však odpověděl: "Je psáno: 'Ne jenom chlebem bude člověk živ, ale každým slovem, které vychází z Božích úst.'"*

*Tu ho vezme d'ábel do svatého města, postaví ho na vrcholek chrámu a řekne mu: "**Jsi-li Syn Boží**, vrhni se dolů; vždyť je psáno: 'Svým andělům dá příkaz a na ruce tě vezmou, abys nenarazil nohou na kámen!'" Ježíš mu pravil: "Je také psáno: 'Nebudeš pokoušet Hospodina, Boha svého.'"*

Pak ho d'ábel vezme na velmi vysokou horu, ukáže mu všechna království světa i jejich slávu a řekne mu: "Toto všechno ti dám, padneš-li přede mnou a budeš se mi klanět."

*Tu mu Ježíš odpoví: "Jdi z cesty, satane; neboť je psáno: '**Hospodinu, Bohu svému, se budeš klanět a jeho jediného uctívat.**'" V té chvíli ho d'ábel opustil, a hle, andělé přistoupili a obsluhovali ho.*

Extrémní teocentrismus zřejmě převzal od matky.

Nadšení, když mu Petr potvrzuje jeho identitu

Když Ježíš přišel do končin Cesareje Filipovy ptal se svých učedníků: "Za koho lidé pokládají Syna člověka?"

Oni řekli: "Jedni za Jana Křtitele, druzí za Eliáše, jiní za Jeremiáše nebo za jednoho z proroků."

Řekne jim: "A za koho mě pokládáte vy?"

Šimon Petr odpověděl: "Ty jsi Mesiáš, Syn Boha živého."

Ježíš mu odpověděl: "Blaze tobě, Šimone Jonášův, protože ti to nezjevilo tělo a krev, ale můj Otec v nebesích. A já ti pravím, že ty jsi Petr; a na té skále zbuduji svou církev a brány pekla ji nepřemohou. Dám ti klíče království nebeského, a co odmítneš na zemi, bude odmítnuto v nebi, a co přijmeš na zemi, bude přijato v nebi."

Tehdy nařídil učedníkům, aby nikomu neříkali, že je Mesiáš. Mt 16,13nn.

Od dětství ví, že o svém původu nemůže s lidmi hovořit, jinak se mu vysmějí. Přesvědčit je o tom je v pravdě nadlidský úkol. Jestliže Petr mu sám od sebe říká to, co sám se nedovazuje vyslovit nahlas. Propuká v nadšení.

Ježíš čerpal svou identitu z písma - Čí syn je Mesiáš?

Když se farizeové sešli, zeptal se jich Ježíš: "Co si myslíte o Mesiášovi? Čí je syn?"

Odpověděli mu: "Davidův."

Řekl jim: "Jak to tedy, že ho David v Duchu svatém nazývá Pánem, když praví: 'Řekl Hospodin mému Pánu: Usedni po mé pravici, dokud ti nepoložím nepřátele pod nohy.' Jestliže tedy David nazývá Mesiáše Pánem, jak může být jeho synem?"

A nikdo nebyl s to odpovědět mu ani slovo; od toho dne se ho již nikdo neodvážil tázat. Mt 22, 41nn.

Evangelista vypráví tento příběh, aby ukázal Ježíšovu převahu nad protivníky, ale stále vidíme, že to byla otázka synovství, kterou si Kristus neustále kladl.

- **Proč neměli farizeové na tuto otázku připravenou odpověď?**
- **Protože je otázka synovství Mesiáše nezajímala.**
- **Proč ale zajímala Krista?**

Vynucené přiznání

Jakmile nastal den, shromáždili se starší lidu, velekněží a zákoníci, odvedli ho před svou radu a řekli mu: "Jsi-li Mesiáš, pověz nám to." Odpověděl jim: "I když vám to řeknu, neuvěříte. Položím-li otázku já vám, neodpovíte. Ale od této chvíle bude Syn člověka sedět po pravici všemohoucího Boha."

Tu řekli všichni: "Jsi tedy Syn Boží?"

On jim odpověděl: "Vy sami říkáte, že já jsem."

Oni řekli: "Nač ještě potřebujeme svědectví? Vždyť jsme to slyšeli z jeho úst."

Kristus od dětství ví, že o svém biologickém otci nesmí mluvit veřejně. Byl-li pod přísahou přitlačen k přiznání, říká, co si myslí. Není syn Josefův, je syn Boží.

Všimněte si, že velekněz do písmene opakuje slova sv. Petra:

Ježíš mlčel. A velekněz mu řekl: "Zapřísahám tě při Bohu živém, abys nám řekl, jsi-li Mesiáš, Syn Boží!" Mt 26, 63

Šimon Petr odpověděl: "Ty jsi Mesiáš, Syn Boha živého."

Především jeho protivníci dobře chápali, co chce říci

Bylo to nepřijatelné - na rozdíl od jiných své Boží synovství nebral metaforicky.

*Nad hlavu mu dali nápis o jeho provinění: "To je Ježíš, král Židů." S ním byli ukřižováni dva povstalci, jeden po pravici a druhý po levici. Kolemjdoucí ho uráželi; potřásali hlavou a říkali: "Když chceš zbořit chrám a ve třech dnech jej postavit, zachraň sám sebe; **jsi-li Syn Boží, sestup s kříže!**"*

*Podobně se mu posmívali i velekněží spolu se zákoníky a staršími. Říkali: "Jiné zachránil, sám sebe zachránit nemůže. Je král izraelský - ať nyní sestoupí s kříže a uvěříme v něho! Spolehl na Boha, ať ho vysvobodí, stojí-li o něj. Vždyť řekl: '**Jsem Boží Syn!**'" Mt 27, 37nn.*

Testování původu na kříži by narušilo Boží úmysly - vykoupení.

Opět se opakuje motiv z pouště - testování původu: *Jsi-li syn Boží...*

*Tu ho vezme ďábel do svatého města, postaví ho na vrcholek chrámu a řekne mu: "**Jsi-li Syn Boží, vrhni se dolů; vždyť je psáno: 'Svým andělům dá příkaz a na ruce tě vezmou, abys nenarazil nohou na kámen!'**"*

Syn člověka nebo syn Boží?

To bylo příčinou, že Židé ještě více usilovali Ježíše zabít, protože nejen znesvěcoval sobotu, ale dokonce nazýval Boha vlastním Otcem, a tak se mu stavěl na roveň. J 5, 18

Věta - Jsem syn Boží - je čistě verbálně neakceptovatelná - musí být podložena vyjímečnými činy. Tu člověk přijímá teprve po Božském zážitku:

Ježíš řekl Dvanácti: "I vy chcete odejít?"

Šimon Petr mu odpověděl: "Pane, ke komu bychom šli? Ty máš slova věčného života. A my jsme uvěřili a poznali, že ty jsi ten Svatý Boží." J 6, 67

Pro tato slova a zkušenost s mimořádnými činy jsou učení schopni přijmout i tak absurdní věci: Jako doslova vzaté Boží synovství. Kanibalismus - pojídání Kristova těla a krve. Zákaz rozvodů. Fakt, že Mesiáš musí trpět atd.

Závěr: Dokud lidi nepřesvědčí činy, tak je lépe se označovat za Syna člověka. Za syna Božího se tehdy rád označoval každý narcis.

Nejcharakterističtější rys Ježíšovy mysli

Hledání biologického otce a identifikace s jeho cíli a s Božím královstvím je nejnápadnější rys Ježíšovy mysli.

To též vtisklo pečeť mnoha jeho postojům a hodnotovému žebříčku:

- ∴ Vysoká cena života outsiderů.
- ∴ Podpora dětí a oceňování jejich přijímání
- ∴ Blízký a tolerantní vztah k vyděděncům - Samaritánům
- ∴ Nepřirozeně blízký vztah k ženám

Motiv adopce je konstituční pro křesťanství

*Když se však naplnil stanovený čas, poslal Bůh svého Syna, narozeného z ženy, podrobeného zákonu, aby vykoupil ty, kteří jsou zákonu podrobeni, tak abychom byli **přijati za syny**. Ga 4, 4-5*

A tak už nejsi otrok, nýbrž syn, a když syn, tedy z moci Boží i dědic.

*Ve své lásce nás předem určil, abychom rozhodnutím jeho dobroty byli skrze Ježíše Krista **přijati za syny**. Ef 1, 5*

*A nejen to: i my sami, kteří již máme Ducha jako příslib darů Božích, i my ve svém nitru sténáme, očekávající **přijetí za syny**, totiž vykoupení svého těla. Ří 8, 23*

Děkuji Vám za pozornost

JÁ VÍM, ŽÁDNÁ GENIÁLNÍ TEORIE TO NENÍ. ALE DOSTAL JSEM ZA NI
RELATIVNĚ SLUŠNĚ ZAPLACENO.